БОГОМЛАДЕНАЦ

ЧАСОПИС ЗА ДЕЦУ ÷ ПРАВОСЛАВНА ЕПАРХИЈА КРУШЕВАЧКА

Број 2 ÷ септембар 2014. године

Благословом Његовог Преосвештенства
Епископа крушевачког Господина Давида

БОГОМЉАДЕНАЦ

Часопис за децу ⁘ Православна Епархија крушевачка

Издавач:
Епархија крушевачка

Уредник:
Протојерej Радиша Јовановић

Помоћник уредника:
Раде Јовановић

Редакција:
Протојерej ставрофор Драги Вешковац
Протојерej ставрофор Ђорђе Милојковић
Протојерej Александар Величковић

Илустрације и фотографије:
Звездан, Илија, Љиљана, Марко,
Милена, Тијана, Миљан Милетић

Ликовно уређење, припрема и штампа:
Интерклима-графика, Врњци

Тираж:
3.000

ISSN 2334-9875

На корици: фреска Вазнесења Господњег,
Црква Св. Димитрија - Пећка Патријаршија, 1322-24.

Сви писани радови у овом броју ауторски су и подлежу Закону о заштити ауторских права. Њихово објављивање могуће је само са писменом дозволом аутора. Потписани радови изражавају ставове аутора.

Часопис „Богомладенац“, Епархија крушевачка
Доситејева 1, 37000 Крушевац, тел. 063/8073124
E-mail: casopisbogomladenac@gmail.com

Реч Епископа

Печат учитељства у Господу јесу деца; она као посланица и спис учитеља које сви људи треба да знају и да читају (уп. 1. Кор. 9, 2; 2. Кор. 3, 2).

Деца треба да моле велику децу, своје свемоћне родитеље, да сачувају преостао нам живот на планети Земљи, и саму планету са децом на њој!

Био свет мали или велики, богат или сиромашан, нејак или моћан, земаљски или звездан и небески, свет живих или мртвих, најзад, живих бића или технолошких изума – кључ за његово постојање и разумевање, прихватање и управљање њиме – држе деца, и они који су као деца.

А над свом децом, и са свом децом заједно, господари и влада Бого-Дете и Бого-Човек – Господ Исус Христос, који воли децу, и деца Њега.

На крају, и Бого-Дете, и сва деца примају у своју заједницу само сличе себи – децу.

Ако одрасли постану као деца, ништа неће бити изгубљено, ако деца остану као деца, опет ништа неће бити изгубљено. Само ће, ако одрасли не постану као деца, све бити изгубљено.

Тако ће на крају и бити! Одрасли неће хтети да постану као деца.

Христос Бого-Дете ће онда доћи да суди, не деци, него одраслима који нису хтели да постану као деца, због чега је све и морало пропасти.

Тај злочин одраслих према деци неће моћи да прође без осуде одраслих, јер свет је био створен првенствено за Божју децу; односно за све који су као деца.

У Нову Земљу и на Ново небо биће уведена само деца, налик своме Бого-Брату, Бого-Детету Господу Исусу Христу, да са Њим вечно царују.

Његово Преосвештенство
Епископ крушевачки Г. др Давид

МАЛОМ ЧИТАОЦУ

Храбро овим светом ходи,
дар Божији си планети.
Љубав Божја нек те води,
с њом анђели, и сви свети.

свештеник Радиша Јовановић

ПРЕСВЕТА БОГОРОДИЦА МАРИЈА МАТИ ХРИСТА СПАСИТЕЉА

Свако дете на овоме свету треба да воли и поштује своју мајку.

Међутим, постоји једна мајка коју поштују сви хришћани, и мали и велики.

То је Пресвета Богородица Марија, која је родила нашег Спаситеља Христа.

Она је била добра мајка не само своме Сину, него и свим људима. Сада је у Царству Божијем, и моли се Господу Богу за сав људски род - да нам помогне да се сачувамо од греха и зла.

свештеник Радиша Јовановић

Фреска из Цркве Богородице Љевишке, Призрен, 14. век

МАЈКА

Било да је твоја, моја или Света,
мајка је к'о биљка од које си створен,
срећан што си део тако драгог цвета
и што имаш живот, изданак и корен.

Као што се Сунце огледа у реци,
а бистра му река огледало пружа,
тако се и мајка огледа у деци,
па ако су руже, и она је ружа.

Ружа и од брига направи мирисе
и за твоју радост потроши свој век,
ако тражиш заклон - процвета, шири се,
даће све из себе да ти буде лек.

И кад смо већ рекли да је мајка - ружа,
морао би ово на крају да знаш:
Мајка није само да ти љубав пружа,
већ да од ње учиш да је и сам даш.

Било да је твоја, моја или Света,
мајка је к'о биљка од које си створен,
срећан што си део тако драгог цвета
и што имаш живот, изданак и корен.

Раде Јовановић

Фреска Манастира Пећка Патријаршија, Српска Метохија, 13-14. век,
Мати Божија Милостива са Христом

МОЛИТВА ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

Богородице Дјево,
радуј се благодатна Маријо,
Господ је с тобом;
благословена си Ти међу женама
и благословен је плод утробе твоје,
јер си родила Спаситеља душа наших.

Ову молитву прочитајмо сваког дана,
Велика је брижност Мајке за свакога од нас.
Пресвета Богородица се моли Господу за све хришћане.
Много пута Господ нас сачува њеним молитвама.

Обојимо ову икону!

О ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ

Љубав Божија према људском роду не сагледава се само у чудима која Господ чини на корист људи, већ и кроз Божије промишљање, старање о свету и људима. Тако су се много пута дешавале ствари и догађаји који су могли да изгледају сасвим обично или веома необично, али су се временом показали као изузетно важни за људски род.

Догађај о коме говоримо збио се давно, у првом веку пре Рођења Христовог. Тада су у израиљском граду Назарету живели честити и праведни супружници Јоаким и Ана. Дочекали су дубоку старост, али децу нису имали.

Дуго су се и усрдно молили Господу да их обрадује дететом, обећавши да ће дете предати да служи Богу. И Господ им је даровао радост. Родили су девојчицу, којој дадоше име Марија. Своје обећање нису заборавили. Када је девојчица напунила три године, одвели су је у град Јерусалим да је предају да буде васпитавана при храму, заједно са другим младим девојкама. Међутим, Марија није била само једна од обичних девојчица о којој су се старали побожни људи. Она је била од Господа изабрана да буде та која ће кад одрасте да роди Спаситеља света, као што је Господ већ најавио преко својих пророка.

У пратњи рођака и пријатеља Јоаким и Ана су довели Пресвету Марију до храма. Сви из пратње држаху свеће у рукама. Родитељи су подигли девојчицу и ставили је на први од петнаест храмовних степеника. Вођена силом Духа

Светог, девојчица се попела без ичије помоћи до краја, као да је одрасла. Горе ју је сачекао првосвештеник Захарија, отац светог Јована Крститеља. И он, испуњен Духом Светим, прихвати девојчицу за руку и уведе је у храм, у његов најсветији део - Светињу над Светињама. Тамо нико није смео да улази, осим првосвештеника, и то само једном у години дана. Пресвета Марија била је изабрана и удостојена од Бога да у њу буде уведена.

Ту је, при храму, у сталним молитвама, васпитавана и одрастала. Када је порасла, изразила је жељу да остане у храму и да се не удаје. Како то није било могуће у тадашњем Израиљу, а да би испунили њену жељу, заручили су је за праведног Јосифа, њеног сродника, да живи у његовој породици.

Њој се јавио свети архангел Гаврило и пренео јој вољу Божију да је изабрана да роди Спаситеља, Господа Исуса Христа. Тај догађај називамо Благовести. А празник Рођења Спаситељевог - Божић.

Од рођења Спаситељевог ми Пресвету Марију зовемо Богородицом.

Празник Ваведења (увођења у храм) Пресвете Богородице славе многи наши храмови и манастири. Прославља се 21. новембра по старом, односно 4. децембра по новом календару. Тог дана и манастир Хиландар прославља своју славу.

Рођење Пресвете Богородице прослављамо 21. септембра (по новом календару).

свештеник Радиша Јовановић

Повежимо појмове и нађимо решење:

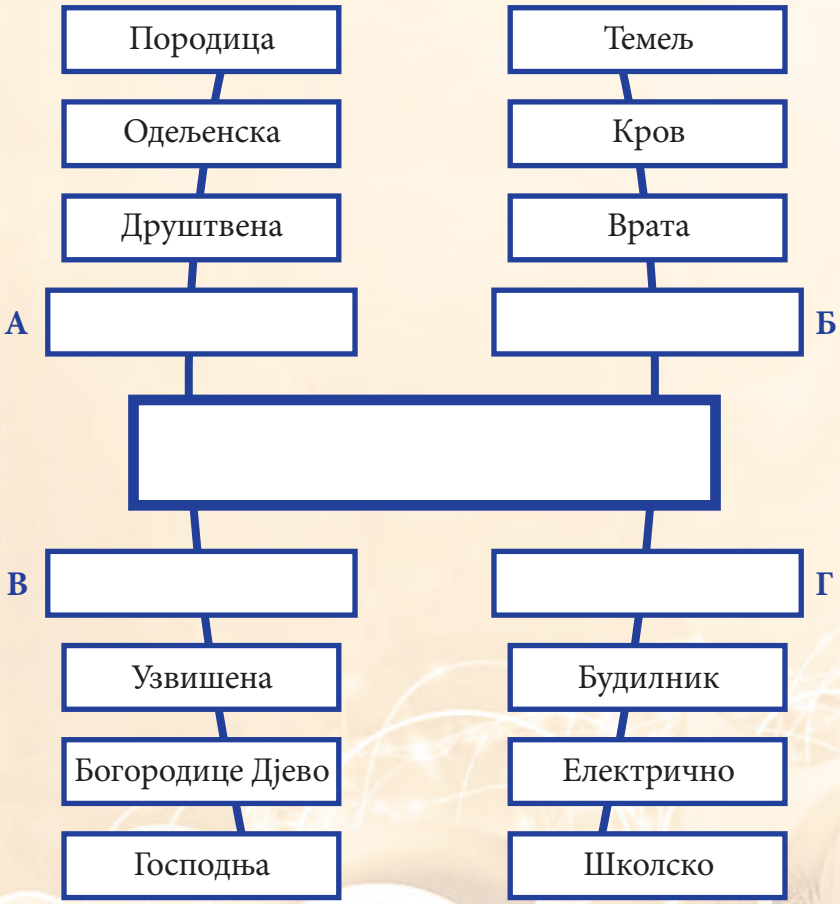

(Решење је на 28. страници)

ПРАВОСЛАВНИ ХРАМОВИ

Црква Светог Ђорђа у Крушевцу

Храмови су света места (грађевине) у којима се окупљамо на молитву.

У храмовима се врше света богослужења Цркве. Најважније богослужење је света Литургија.

За време службе у храму Господ нам дарује своју благодат и чини да постајемо свети.

У храмовима се крштавамо, причешћујемо, венчавамо. У њима постајемо чеда Божија, спасавамо се и чувамо од зла.

У сваком храму постоји део који називамо ОЛТАР, и део који називамо ЛАЂА храма.

У ОЛТАРУ је Свети Престо, на коме се врши приношење и освећење дарова на Литургији. За време службе у олтару се узносе молитве од стране епископа, свештеника и ђакона.

ЛАЂА је део храма у коме стоји верни народ за време богослужења.

ИКОНОСТАС се налази између олтара и лађе храма.

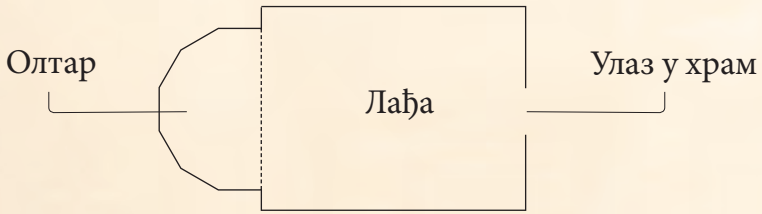

Поразговарајте у присуству вероучитеља шта се све налази у унутрашњости храма.

свештеник Радиша Јовановић

ОБОЈИМО ЦРКВУ

Црква Вазнесења Господњег у Глободеру

-ПОКЛОН-
РАСПОРЕД ЧАСОВА

Црква светог Првомученика архиђакона Стефана - Лазарица, Крушевац, задужбина Цара Лазара, 14. век

МОЛИТВА ГОСПОДЊА

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога. Амин.

	ПОНЕДЕЉАК	УТОРАК	СРЕДА	ЧЕТВРТАК	ПЕТАК
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					

Манастир Наупаре, 14. век

МОЛИТВА ГОСПОДЊА

Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође Царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као на небу; хлеб наш насушни дај нам данас; и опрости нам дугове наше као што и ми опраштамо дужницима својим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од злога. Амин.

	ПОНЕДЕЉАК	УТОРАК	СРЕДА	ЧЕТВРТАК	ПЕТАК
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					

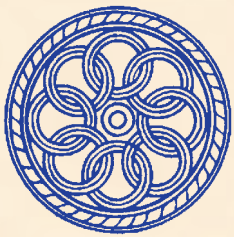

ОДГОВОРИМО НА ПИТАЊА:

1. Како се облачимо када полазимо у храм на службу?

2. Шта урадимо када улазимо у храм?

3. Како се понашамо у цркви за време богослужења?

4. Како се понашамо приликом изласка из храма?

– ЛИТУРГИЈА – ТАЈАНСТВЕНО ПУТОВАЊЕ

Постоји један брод који се не креће али увек путује. Он не плови морима и океанима, али има свој правац. То је Тајанствени брод – Црква.

Капетан на овом броду јесте ВЛАДИКА. Он управља Тајанственим бродом. Морнари на овом броду су – СВЕШТЕНИЦИ и ЂАКОНИ. Путници на овом броду су – НАРОД.

Да бисмо започели наше путовање морамо да имамо карту. Карта за Тајанствени брод – цркву јесте КРШТЕЊЕ.

Крштењем постајемо чланови Цркве. Да би се неки човек крстио он прво мора да верује у СВЕТУ ТРОЈИЦУ – Оца, Сина и Светога Духа. Тада он долази у цркву где га свештеник крсти водом и Духом Светим. Приликом крштења на човека силази благослов Духа Светога и он постаје ХРИШЋАНИН. Тек тада може да буде путник на Тајанственом броду.

Почетак путовања је ЛИТУРГИЈА. Литургију служи владика, а свештеници и ђакони му помажу. Почетак Литургије означавају звона. Пре почетка владика, свештеници и ђакони облаче посебну одећу за служење.

Народ доноси ХЛЕБ и ВИНО за Литургију. Хлеб и вино зовемо ДАРОВИ ЗА ЛИТУРГИЈУ. На Литургији владика припрема хлеб и вино за ПРИЧЕШЋЕ. Владика се моли Богу Оцу да пошаље Духа Светога који ће претворити обичан хлеб у ВЕЧНИ ХЛЕБ – ТЕЛО ХРИСТОВО и обично вино у ВЕЧНО ВИНО – КРВ ХРИСТОВУ.

Наше путовање –Литургију завршавамо причешћем и тиме се сједињујемо са Христом.

Литургија се служи НЕДЕЉОМ зато што је то дан када је Христос васкрсао.

Само кроз причешће постајемо деца Божија и личимо на Христа. Зато је Литургија јако битна.

ЗАДАТАК

Издвој појмове које смо данас учили и запиши их.

протојереј Александар Величковић

Нацртао: Илија, предшколски узраст

ЧУДО СВЕТОГ АРХАНГЕЛА МИХАИЛА

У древном малоазијском граду Колоси (Хони) још у првом веку хришћанске ере налазио се извор са чудотворном водом. Ту се такорећи свакодневно показивала слава Божија кроз бројна исцелења болесника, јер сви који су са вером долазили умивајући се и пијући воду са тог извора добијали су исцелења од разних невоља. Милост Божија походила је и вернике и нехришћане, тако да су многи од нехришћана добивши исцелење примали свету тајну крштења и постајали хришћани.

У то време, по чудесном промислу Божијем, свети архангел Михаил, предводник небеских анђелских сила, јави се једноме Јелину који је имао кћер нему од рођења, и овај дође на свети извор. Захвативши воду са вером он је даде својој ћерки, а ова истог часа проговори славећи Бога. Радујући се њеном исцелењу, он одмах прими крштењем хришћанску веру заједно са свим укућанима који бејаху дошли са њим. А у знак захвалности Господу он над извором подиже лепу цркву посвећену светом архангелу Михаилу.

Скоро читав век после овог догађаја настани се ту један дечак по имену Архип. Цркву је одржавао као црквењак, а све своје време проводио је у подвизима, молитви и посту. Веома мало је спавао, хранио се само пустињским зељем. Чувао се од свих злих дела, стражарећи над својом душом, тако да је увек била узвишена и чиста. Живео је такорећи

Попрсје Светог Арханђела Михаила у медаљону,
Манастир Дечани, 14. век, западни лук

Тропар Светом Арханђелу Михаилу

Небеских сила војсковођо, ми недостојни увек те молимо: да нас оградиш твојим молитвама, заклоном крила твоје духовне славе, чувајући нас који усрдно припадамо и кличемо: од невоља избави нас као чиноначалник вишњих сила.

анђелским животом. Како је време пролазило, народ је све више поштовао овог Божијег слугу, а многи од неверника који су долазили у цркву и на извор чудотворне воде слушајући његове поуке обраћали су се ка Христу и крштавали се. То је изазвало завист код неких многобожаца идолопоклоника, па су омрзли и Архипа и извор чудотворне воде. Покушали су претњама и силом да блаженог Божијег слугу удаље одатле, али без успеха.

Када су видели да њихова настојања нису уродила плодом, ови нечастиви људи решише да наврате оближњу реку право на цркву како би је порушили. Десет дана су улагали силан труд да би прокопали дубок и широк ров и зајазили реку која се састојала од своје две притоке. Напокон су завршили, а огромна количина воде се накупила на месту где су је преградили.

Све време од када је приметио намере злобника Архип је проводио у цркви молећи се Господу и светом архангелу Михаилу, чврсто решен да не оде са овог светог места, макар био и потопљен. И молитвом је тражио помоћ да се сачува ова светиња, да се безбожни непријатељи не би радовали, већ да би се постидели. У међувремену, безбожници су пропустили воду и она је кренула са великом силином и хуком. Али, није стигла до њиховог предвиђеног циља. Јер, наједном се појавио свети архангел Михаил у лику предивног и пресветлог човека, позвао Архипа да изађе из цркве, а затим је крсним знаком зауставио воду, ударио у огромну стену тако да се ова распукла и испод ње се створила велика пукотина у земљи у

близини олтара. Онда је Архангел громким гласом наредио води да сиђе у ову раселину. Вода је јурнула право у њу и од тада је стално текла тим путем кроз стену, понирући у земљу и остављајући храм неоштећеним. Противници се најпре скаменише од страха, а затим се постидеше и повукоше се не смејући више да нападају ни светињу, ни преподобног Архипа.

Од тог времена верници установише празновање дана у који се деси ово чудо јављањем светог архангела Михаила - 6. септембра по старом, односно 19. по новом календару. Преподобни Архип је поживео још много година служећи Богу, и мирно се упокојио у седамдесетој години свог живота. А ово свето место би прозвано Хони, тј. погружење, понирање, зато што је вода понирала у стену од чуда које се ту десило.

свештеник Радиша Јовановић

Повежимо појмове и нађимо решење:

(Решење је на 28. страници)

РОЂЕНА У ЗНАКУ АНЂЕЛА

Прати ме у сваку стопу:
„Хеј, шта си у хороскопу?“
Нисам тамо, нек ме не траже.
Хороскопској реци браћи -
мене тамо неће наћи,
све да читав свемир претраже.

Какав си то, кажу, ђак -
не знаш хороскопски знак,
да ли си на Марсу рођена?!
Жао ми је, кажем, нећу
да ми звезде кроје срећу,
да лажима будем вођена.

Нисам јарац, ован, бик,
ја сам неки лепши лик,
хороскопи - то су пусте лажи.
Ко их пише, жели новце,
а купују тужне овце,
јадан је ко тамо срећу тражи.

Прошле зиме, с првим мраком,
прочитала сам са баком
пуно страна из Јеванђеља.
За хороскоп не знам шта сам,
али у животу ја сам -
рођена у знаку анђела!

Раде Јовановић

ОДГАЈАЊЕ*

Ликови:
отац,
син,
приповедач

(Отац сади дивљу јабуку. То може на сцени да буде грана или неки изданак који поставља у већу саксију. Наилази син)

СИН: Оче, зашто то радиш? Тако лошем дрвету није место у нашем воћњаку.

ОТАЦ: Откуд знаш да је лоше?

СИН: Па то се одмах види. Одакле си га донео?

ОТАЦ: Донео сам га из шуме. То што је мало и танко још увек ништа не значи. У њему има скривене животне снаге због које ће да нарасте и буде плодно.

СИН: А зашто га везујеш и ограђујеш?

ОТАЦ: Да би расло право и да га не оштете зечеви и друге животиње.

СИН: И оно ће да израсте као друге јабуке и да даје лепе плодове?

ОТАЦ: Не одмах, мораћемо још нешто да урадимо. Видећеш када дођемо следеће године.

(Одлазе)

*Прилагођено на основу истоимене народне приче

Илустровала: Љиљана

2.

(Излази приповедач)

ПРИПОВЕДАЧ: Прошла је зима и наступило је пролеће. Отац и син су поново обишли воћњак. Садница се беше добро примила.

(Долазе отац и син)

СИН: Ено оне јабуке. Био си у праву, кренула је да расте.

ОТАЦ: Добро је, то сам и очекивао.

(Отац прилази и виноградарским маказама или ножем одсеца горњи део младе дивље јабуке)

СИН: Шта уради?! Сав твој труд је сада узалудан!

ОТАЦ: Ништа не брини. (Ставља младу гранчицу у расцеп на стабалцету и затапа га воском или повезује крпицом. Када заврши, обраћа се сину)

ОТАЦ: Знај, да је дрво остало у шуми, међу другим дрвећем највероватније би било кржљаво, а плод би му био ситан и горак, тако да се не би могао јести. Али, ми ћемо се побринути да расте како треба, а овим калемом смо га оплеменили. Буди стрпљив и видећеш какав ће нам плод давати.

(Одлазе. Са позорнице се склања младо калемљено дрво.)

3.

ПРИПОВЕДАЧ (излази на сцену): Прошло је неколико година. Син је растао, а расло је и дрво. Једнога дана син дође оцу сав радостан.

(У међувремену отац је изашао на сцену, наилази син)

СИН: Оче, погледај, како је дивна јабука!

ОТАЦ: Јесте лепа. Одакле ти?

СИН: Из нашег воћњака, са оног младог дрвета које си посадио. Израсло је, разгранало се, сво се испунило плодовима! Као да жели да се захвали за све добро што је за њега учињено.

ОТАЦ: Видиш, тако ја, сине, одгајам и тебе, као ово дрво. Штитим те и храним док си мали, а шаљем те у школу да се оплемениш. Даће Бог да дочекам плодове и тог труда, да те видим снажног и паметног и да чујем речи захвалности за оно што сам учинио.

(Крај)

свештеник Радиша Јовановић

ОБОЈИМО ОВАЈ ЦРТЕЖ

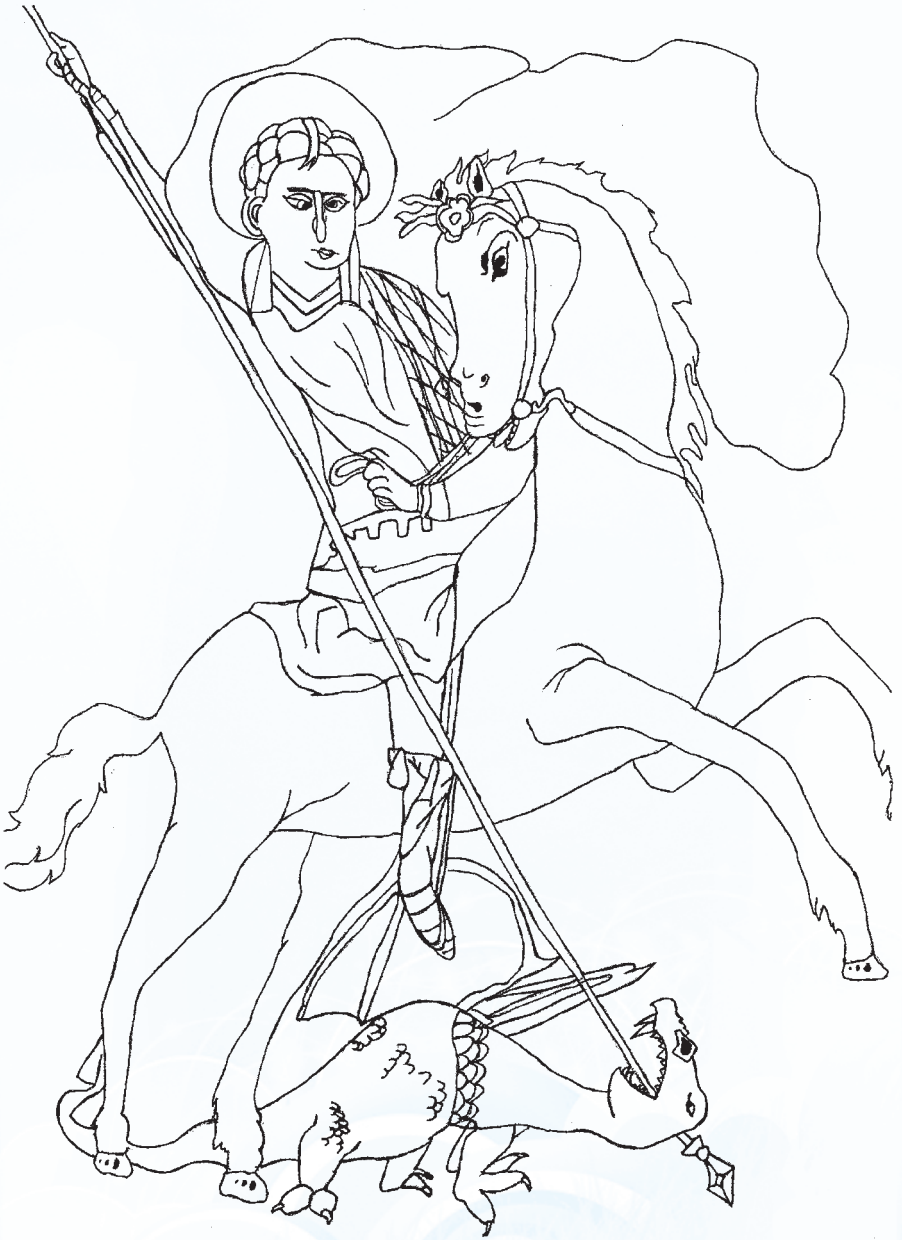

Нацртао: Звездан, предшколски узраст

ЛИКОВНИ И ЛИТЕРАРНИ КОНКУРС

Уважени читаоци, драги пријатељи,
наша редакција организује за вас литерарни
и ликовни конкурс.
Тема литерарног конкурса је:
УЧИНИО САМ ДОБРО ДЕЛО,
а ликовног конкурса: ЦРКВА У МОМ КРАЈУ.

Молимо вас да радови буду самостални. Најбоље је да их доставите преко вероучитеља или наставника. Читко се потпишите на полеђини рада, наведите у коју школу идете и име наставника или вероучитеља.

Најбоље оцењени радови (најмање по три) биће награђени дипломама и књигама.

Приспеле радове нисмо у могућности да вратимо. Задржавамо право да исте можемо да објавимо, према потреби и могућностима.

Радове доставити најкасније до 30. новембра текуће године на адресу:

Црква Св. Петке, Мачковац, 37251 - Глободер

Решење игре повезивања појмова са 11. странице:
А - Заједница, Б - Кућа (Дом), В - Молитва, Г - Звоно
Коначно - Црква

Решење игре повезивања појмова са 22. странице:
А - Крила, Б - Светлост, В - Гласник (Весник), Г - Чувар
Коначно - Анђео

РАДОВИ МАЛИХ УМЕТНИКА:

Марко, трећи разред

Милена, трећи разред

Тијана

Илија, предшколски узраст

У Бошњану, септембра 2014.